

Já šel sem jednou do lesa
mysl svou si urovnat
nahore modrá nebesa
na zemi letní slunovrat
a jak tak chodim po tom lese
najednou v dáli postava
v náručí něco nese
je to něco jako mrtvola
když ke mně přistupuje
ruce krvavý má
tak koukám se kdo to je
sakra dyť sem to já.

R: Já, sem to já,
sem to já, sem to já,
s krvavejma rukama.

Teď nevím co dělat mám
pokládám mrtvolu na zem
rozhlížím se a utíkám
dochází mi že sem blázen
a jak utíkám z lesa ven
cítím že už sílu nemám
cítím se být dost unaven
na zem si lehám, oči zavírám
pak po chvíli když se probudím
na nic si nevzpomínám
když se na své ruce zahledím
sakra proč je od krve mám.